

Обрадовић је рекао да је главни посао политичке мафије у Србији прање пара зарађених у криминалним активностима, на првом месту од продаје наркотика.

„Како политичка мафија перу ове прање паре?”

Постоје четири главна начина прања пара у Србији:

- Тако што политичка мафија преко својих људи купује фирме у пљачкашким приватизацијама, а затим на основу кредитних рејтинга тих фирми узима банкарске кредите за куповину нових предузећа који никада не буду враћени већ се банкама даје готов новац који потиче од дроге.

- Други начин је што банке као гаранцију прихватају кеш депозите у иностранству који такође потичу из криминалних активности.

- Трећи начин је да више лица уплати мање од 15.000 евра који појединачно не подлежу истрагама о прању новца.

- Четврти начин је да се дугови поверилаца пропалих предузећа исплаћују у кешу који потиче од трговине дрогом, а онда добијају предузећа чиста од било каквих дугова, која

потом служе за узимање нових кредита и чистог новца“ – истакао је Обрадовић.

Председнички кандидат Двери, истакао је, да је посебно скандалозно што Народна банка Србије све ово добро зна и узима 45% свих ових банкарских депозита и тиме директно са државног нивоа учествује у прању новца. И јавно је питао Јоргованку Табаковић, да ли је ово истина и зашто Народна банка Србије дозвољава да пословне банке у Србији перу мафијашке паре, као и зашто и сама у томе учествује?

„Још су два скандалозна и криминална начина остваривања корупције и екстрапрофита од стране пословних банака у Србији:

Пословне банке у Србији дају најповољније кредите судијама и тако их корумпирају како оштећеним банкарским клијентима судије не би судиле поштено.

Две трећине остварене банкарске добити у Србији представља „скривена добит“ коју банке изнесу својим матицама пре сачињавања званичних биланса у Србији, и то уговорима са својим банкама матицама о разним гаранцијама, коришћењу кредита, коресподентским пословима, уговорима о ризику за пласман на српско тржиште, уговорима о есконту и реесконту вредносних папира. То заправо значи да 1/3 укупне стварне добити банака представља билансно исказана добит на коју стране банке плаћају порез на добит (око 400 милиона евра годишње), док је укупна стварна добит страних банака у Србији три пута већа и износи милијарду и 200 милиона евра годишње“ – додао је председник Двери.

Двериликс данас објављује више десетина разговара између Зорана Ћопића, осуђеног за прање Шарићевог новца, и више руководиоца пословних банака у Србији. Обрадовић је питао ко штити банке од кривичне одговорности за прање мафијашког новца? Зашто већ пет дана ћути Александар Вучић који, по његовим речима, ово све зна боље од нас и зашто ћуте полиција, тужилаштво и судови?

Обрадовић се захвалио свим добрим људима у државном апарату, који више не могу да гледају криминал и корупцију у срцу државног система и који Дверима свакодневно достављају нове доказе против политичке мафије.

„Двериликс наставља са радом и ова највећа криминална афера у новијој политичкој историји Србије промениће резултате председничких избора. Сигуран сам да улазим у други круг избора јер сам једини од председничких кандидата опозиције показао храброст да се супротставим политичкој мафији.

Када постанем српски председник формираћу Антикорупцијски тим при Савету за националну безбедност и кренути у обрачун са политичком мафијом. Предложићу и Закон о испитивању порекла имовине свих политичара и тајкуна, и тражио поштравање Кривичног законика како би сви одговорни за криминал и корупцију на државним функцијама добили вишеструко веће казне за учињена кривична дела. Посебно ћу се обрачунати са банкарском мафијом и додатно опорезовати све стране банке у Србији које деру кожу с леђа грађана Србије. Председник Србије треба да ради у интересу грађана, а не банака. Зато нам треба српски председник који није члан политичке мафије“ – закључио је Бошко Обрадовић.

Овде можете погледати: [Извештај Антикорупцијског тима Двери](#)

Доказе можете преузети овде: <https://we.tl/QrK7CFsUZ1>

(Двери)